

محیط و حتی خاطرات مان است و نوعی «خود واقعی» وجود دارد که بنیادی و اخلاقاً خوب است. در مقابل، نظریه‌ای به نام ساختارگرایی اجتماعی بر نقش محیط و فرهنگ در شکل‌دهی هویت تاکید می‌کند.